

A FONTS pàgs 12 i 13
Racisme immobiliari a la metròpoli: sense pis pel color de la pell

A MOURE L'ESQUELET pàg 16
La cantant Vicco serà un dels plats forts musicals de les festes del Corpus

líniacornellà

11 anys

Maig 2024 · Núm. 127 · liniacornella.cat

Frenen dos intents per entrar a l'antic Eroski i ocupar-lo

Els Mossos asseguren que vigilen la gran superfície, tancada fa més d'un any i sense un futur gaire clar pàg 18

Més que una església

Sant Miquel Arcàngel celebra 70 anys pàg 10

Foto: Benito Díaz

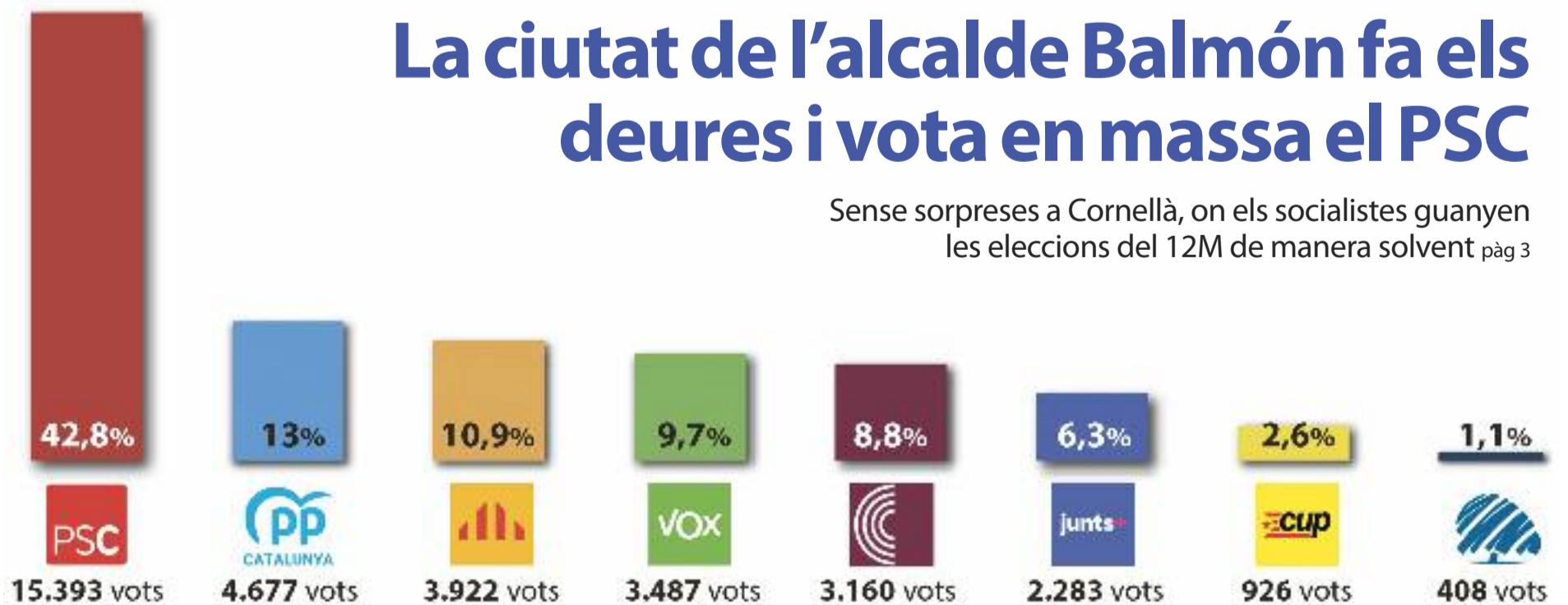

COM A 'STAR WARS' pàg 14
Realitat virtual i hologrames: l'aposta de l'institut Esteve Terradas

ROBOTS I HUMANS pàg 10
La intel·ligència artificial, a debat al Cornellà Creació

La ciutat de l'alcalde Balmón fa els deures i vota en massa el PSC

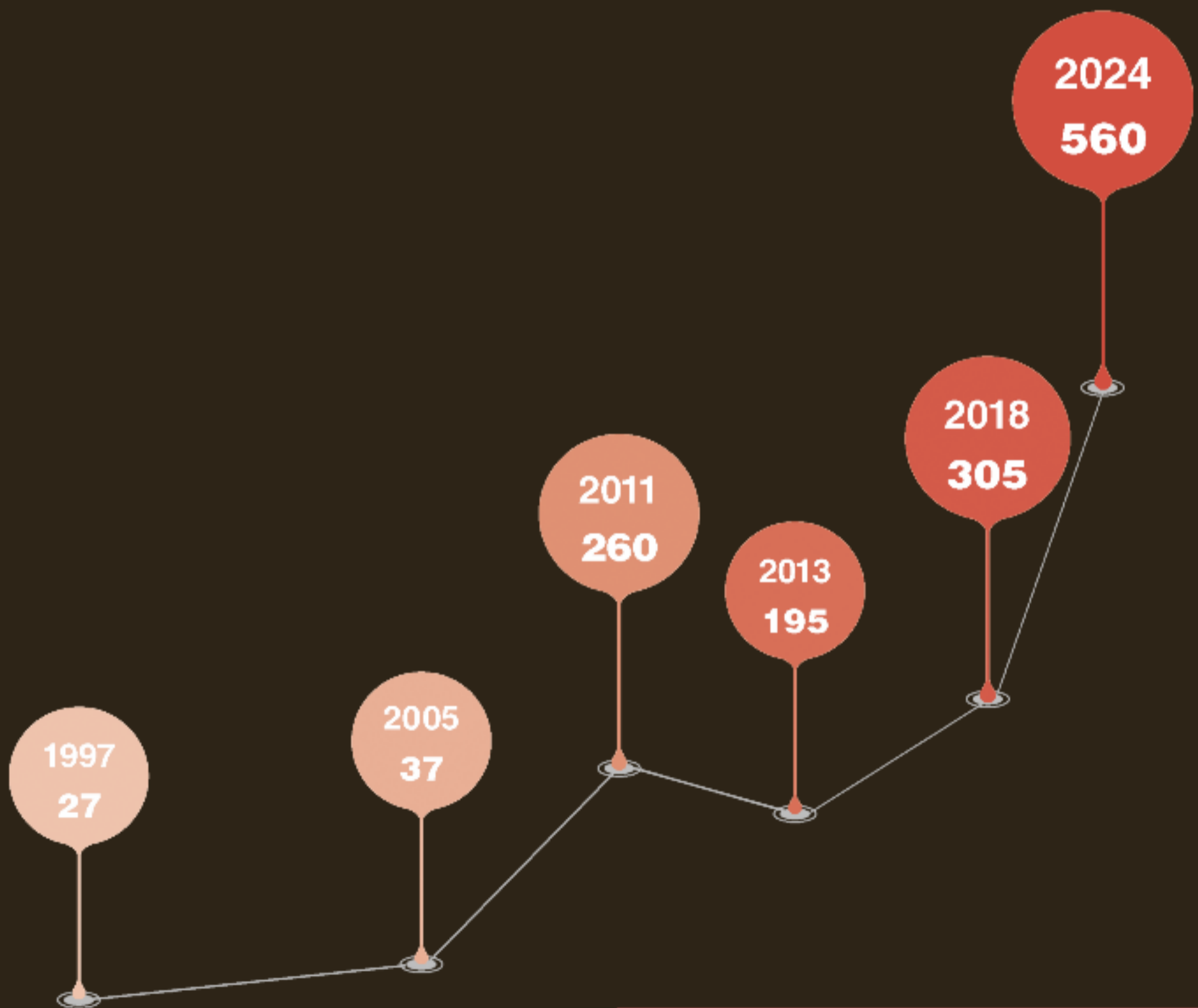
Sense sorpreses a Cornellà, on els socialistes guanyen les eleccions del 12M de manera solvent pàg 3

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

A l'esquerra, apoderats del PSC a Sant Ildefons el 12M. A la dreta, el tinent d'alcaldia dels comuns, Claudio Carmona, votant. Fotos: PSC Cornellà i En Comú Podem

Sense rival a Cornellà

» El PSC guanya amb solvència el 12M a la ciutat amb el 43% dels vots, quadruplicant els del PP, segon
 » ERC cau més de quatre punts, però manté la tercera posició per davant de Vox, que no afluixa

F. J. Rodríguez
CORNELLÀ

Cornellà va tornar a sortir al pas del toc de corneta de Salvador Illa per empènyer el PSC cap a la victòria el 12M. I és que ciutats metropolitanas com Cornellà van ser les que van facilitar el triomf dels socialistes a les catalanes. En concret, el PSC va aconseguir a Cornellà el 43% dels vots, gairebé quadruplicant els del segon partit, el PP, que es va quedar amb el 13% dels sufragis, 3.000 més que a les anteriors eleccions al Parlament del febrer del 2021.

Amb tot, el PSC va recollir 15.400 paperetes, 3.000 més que fa tres anys, en un municipi on la participació va ser del 57%, set punts per sobre del febrer del 2021. Per barris i districtes, a Al-

meda, Riera, el Centre, el Pedró i Fontsa-Fatjó, la participació va superar el 60% -del 62,64% a Almeda, en concret, la més alta del municipi-, mentre que Sant Ildefons i, en menor terme, Gavarrà, van registrar menys votants a les urnes.

Els socialistes guanyen a tots i cadascun dels col·legis electorals del municipi

En aquest sentit, Sant Ildefons va oferir participacions d'entre el 46 i el 51%, molt per sota de la resta de la ciutat. Sigui com sigui, el PSC va sortir victoriosa a tots i cadascun dels col·legis electorals i barris de la ciutat. I ho va fer amb solvència,

ja que el resultat més 'ajustat' va donar-se al Districte I, que engloba els barris del Centre i Riera, on ERC va ser segona força amb 1.377 vots, la meitat dels que hi va assolir el PSC. Que aquest sigui el resultat més just de tota la ciutat indica fins a quin punt els socialistes van tornar a viure una jornada dolça a Cornellà.

LA PUGNA PEL TERCER LLOC

I parlant d'ERC, els republicans van tornar a viure unes eleccions per oblidar a la ciutat, on van perdre més de 700 vots. La caiguda d'ERC, però, no va ser tan pronunciada com a altres municipis metropolitanas, tot i que el fort augment del PP, de més de vuit punts respecte del 2021, els va col·locar segons, deixant els republicans en una tercera posició que, al seu torn, van poder mantenir per un estret

marge de vots. I és que Vox, que va ser quarta força a Cornellà, va créixer mig punt -el que es tradueix en 621 paperetes més- i els va col·locar a 400 vots d'ERC. El partit ultradretà, de fet, va obtenir els seus millors resultats a Sant Ildefons, on va ser tercera força, per darrere del PSC i el PP. Sense anar més lluny, Vox ha celebrat diversos mitings al barri els últims anys, conscients que és una zona vulnerable i amb problemes de convivència on poden esgarrapar més vots.

CAUEN COMUNS, PUJA JUNTS+

Qui també va caure el 12M van ser els comuns, que van quedar per sota de Vox, amb 3.160 vots, 249 menys que el 2021. Tot i el descens, van aconseguir superar Junts+, que en diverses poblacions metropolitanas havia sobrepassat Comuns Sumar. La

base de votants dels comuns a Cornellà sembla que no es va ressentir tant com a altres indrets. I, parlant de Junts+, la formació independentista va créixer poc més de mig punt el 12M, i va recollir 2.283 vots, el que representa un 6,3% del total.

Amb tot, aquest lleuger increment dels juntaires no anivella l'estimada dels independentistes, que van tornar a caure a Cornellà. Si ERC es va deixar més de quatre punts pel camí, la CUP va perdre 256 vots, el que representa 1,24 punts menys que fa tres anys. Aliança, per la seva banda, va tenir 408 vots, un 1% del total. La ultradreta independentista no va aconseguir gaires suports i va quedar per sota fins i tot del PACMA i de Ciutadans, que va protagonitzar l'altre dalta baix de la nit electoral, amb una caiguda de 6,6 punts.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniaCornellà**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

Bèsties i bestieses de ciutat

per Víctor Porres

Foto: Aj. de Barcelona

A Barcelona, homes i dones a part, hi ha molts tipus d'animals. A perill que un biòleg m'esterilitzi a la força per una micció fora de test, jo diria que es podrien classificar en quatre grups: domèstics clàssics, domèstics exòtics, salvatges lliures i salvatges en captivitat.

I, dins de cada grup, hi ha tanta varietat de bèsties com opinions respecte al lloc que ocupen o que haurien d'ocupar els animals en un hàbitat com és el de la gran ciutat. A alguns els molesten els gossos que van deixant rastres fecals per la vorera, a d'altres els amoïna que els porcs senglars es rebel·lin i acabin fent-se els amos d'aquesta immensa granja urbana, i n'hi ha que es preocupen pel benestar dels coloms i les rates, als quals consideren criatures injustament estigmatitzades i discriminades.

Jo, que soc de poble, em faig un embolic, perquè acabo confonent els animals domèstics amb els salvatges i, fins i tot, amb els comestibles. De petit, a casa vam tenir els típics animals de companyia: gats, gossos i canaris, i també cuidàvem amb propòsits culinaris conills, gallines, ànecs, guatles i fins i tot coloms. Però un dia em van regalar un ratolí blanc d'aquells que no paraven de xisclar a les parades de la Rambla i em va esclatar el cap, perquè no sabia si era una broma o realment em volien afalagar amb una nova mascota que, si no fos pel color del pèl, s'assemblava molt a aquelles bestioles que caçàvem amb trames al magatzem.

Em va consolar pensar que, si Susanita tenia un ratolí, jo també tenia dret a gaudir de la companyia

d'un rosegador, encara que el meu ni menjava confits d'anís ni jugava als escacs. Així que el vaig cuidar amb tot el meu entusiasme fins que un dia es va escapar de la gàbia i va desaparèixer per sempre, sense deixar una nota ni res. Els meus pares em van assegurar que, cansat de l'estrès del poble, s'havia traslladat a viure al camp, on es podia relacionar amb altres ratolins com ell i, ves a saber, potser hi muntaria una casa rural per allotjar-hi animalons de tots els colors i mides. Però jo desconfiava de la meua família des que havíem cuidat un corderet fins a fer-se adult i, després d'evadir-se del corral màgicament, com un Houdini llanut, a casa vam estar menjant xai durant setmanes. Molta casualitat!

Cal reconèixer que, a diferència de Nova York, a Barcelona no tenim esquiroles saltant pels arbres ni cocodrils i tortugues ninja aguantant a les clavegueres, però a la ciutat disposem d'unes 100 espècies autòctones de vertebrats, dels quals n'hi ha molts de protegits per llei: concretament, 55 aus, 2 amfibis, 8 rèptils i 7 mamífers. Segons l'Ajuntament, aquest patrimoni es veu amenaçat constantment per la pressió urbana i necessita protecció. D'acord, però qui protegeix les persones del creixent nombre d'animals? Perquè potser cal cuidar el bernat pescaire o el falcó pelegrí, però de coloms i cotorres anem molt ben servits.

I, per si no n'hi hagués prou, darrerament la rata negra s'està expandint per la ciutat a causa de l'augment de zones verdes, diuen els experts. Aquesta rata de muntanya, coneguda científicament com a *Rattus rattus* –és a dir, rata pura sang–, és més gran que la

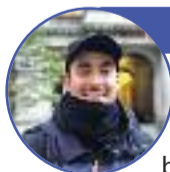
grisa o de claveguera de tota la vida i està provocant una certa alarma entre els veïns i usuaris d'espais verds, com els Jardins de Paula Montal i els dels Tres Tombs, que s'han hagut de tancar per dur-hi a terme tasques de desratització. Una feina complicada, ja que es veu que la rata negra és més desconfiada que la parenta grisa i costa que caigui en els paranys, perquè es refia menys dels esquers que el ratolí Jerry.

Per tant, a qui se'ls acumularà la feina és als motivats de l'associació Refugio Puro Amor, uns ultraprotectors que defensen el dret a una vida digna d'animals urbans sovint mal vistos, com ara rates, cotorres, gavines i garses, tot i que gran part de les seves accions se centren en els coloms, que consideren els "animals més oblidats i els que menys ajuda reben, però els que més la necessiten". En part, tenen raó que existeix un greuge històric envers els coloms: un d'ells és el pare autèntic de Jesucrist, són el símbol de la pau i, alhora, el seu paper ha sigut vital com a missatgers voladors en temps de guerra i, per contra, els tractem amb menyspreu, anomenant-los "rates amb ales" o coses pitjors, si considerem que "rates" no és un insult.

La meua recomanació a Puro Amor, si volen triomfar amb el seu projecte de refugi antiespecista, és que vagin a plaça Catalunya i preguntin pel colom Amadeu. Si aconseguen que arribi puntual a l'hora de dinar, es pot convertir en un excel·lent ambaixador de marca, malgrat que sempre hi haurà algun incrèdul que acabarà cridant allò d'"el papa està boig!", el papa està boig!".

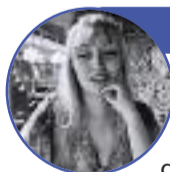
Aquí es piula

Tuits en paper

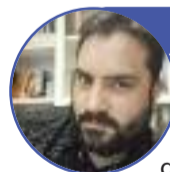
@jmangues

Tenim el jovent incorporant-se al mercat laboral amb feines precàries i el dret de l'habitatge absolutament desprotegit? Aquí les conseqüències. Mai els menors de 35 anys havien tingut tan poc accés a l'habitatge de propietat com ara. Clau per desenvolupar el teu projecte de vida.

@albasidera

Des de Madrid es confon fi del procés amb fi de l'independentisme: és coherent amb creure que l'independentisme va sorgir com un bolet creat per uns polítics concrets. No han entès qui va a remolc de qui. Per a bona part dels independentistes, la fi del procés és sobretot un *reset* higiènic.

@AndreuNavarra

Tenim dues revolucions pedagògiques urgents sobre la taula: la desdigitalització i la descompetencialització. Si no les fem, perdrem la ciència, el català i les formes culturals pluralistes que ens són comunes. Caurem en un nihilisme depressiu propi d'una colònia.

@valtonyc

Que l'abstencionisme hagi estat capaç de sacsejar els partits diu molt de la consciència democràtica de la societat catalana. En altres llocs es veu com simple passotisme que perpetua la misèria, mentre que aquí s'ha valorat com una acció de protesta que ja ha provocat reaccions.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

El nou Museu de Realitat Virtual de Cornellà Tintin60CAT es va inaugurar el 7 de maig a l'Institut Esteve Terradas. Es tracta d'un treball col·laboratiu entre alumnes i exalumnes del centre que s'aproxima al famós personatge de còmic.

Ins. Esteve Terradas

pàgina 14

L'Ajuntament recupera la iniciativa 'Els caps de setmana sense cotxes', que consisteix a tallar carrers al trànsit per fer-hi activitats els dissabtes i diumenges amb la voluntat de promoure la participació ambiental dels veïns.

Ajuntament

pàgina 14

La seu comarcal del sindicat CCOO, ubicada a la ciutat, va acollir el 30 d'abril la presentació del llibre *Un món que és urgent transformar. 30 anys sense Joan García-Nieto*, una obra sobre la figura del jesuïta editada pel Centre d'Estudis Comarcals.

CCOO

pàgina 16

El + llegit

líniacornellà.cat

- 1 **Rocío García repeteix com a diputada i és l'única dona de Cornellà al Parlament**
- 2 **Compte enrere a Cornellà per a un Corpus amb Vicco, Carlos Baute i el dibuixant Maikel**
- 3 **Domini incontestable del PSC a Cornellà el 12M: quadruplica els vots del segon, el PP**
- 4 **Alarma per l'estat de la façana del CUAP de Sant Ildefons**
- 5 **El cornellanenc Joan Tardà demana que ERC no bloquegi la investidura d'Illa**

La clau

Per la igualtat de drets i deures

per Lluís Llanas

Foto: Arxiu

Actualment, existeixen diferències significatives en el tracte que reben els treballadors dins del nostre país. Mentre que el focus principal s'ha posat en els assalariats i en els drets dels treballadors per compte d'altri, els autònoms, petits empresaris i comerciants han estat, en gran mesura, oblidats. A aquests se'ls exigeix complir amb totes les obligacions imposades a les empreses, però gairebé no se'ls reconeixen els drets dels quals gaudeixen els treballadors assalariats.

El principi fonamental establert a l'article 14 de la Constitució espanyola subratlla la igualtat davant la llei per a tots els ciutadans, sense importar-ne l'origen, la raça, el sexe, la religió o altres característiques personals o socials. Aquest principi ha de ser el pilar sobre el qual es construeixin les polítiques d'ajuda i suport, assegurant que cap persona o grup sigui discriminat o privilegiat injustament.

És imperatiu que les ajudes siguin universals i accessibles

per a tothom, seguint el model de la seguretat social i la jubilació. Aquest enfocament garanteix que cada individu rebi el suport necessari segons les seves necessitats i circumstàncies, promovent així la igualtat d'oportunitats i el benestar general. En aquest context, la renda bàsica també ha de ser universal, ja que proporciona un suport bàsic a totes les persones, independentment de la seva situació econòmica o laboral. Això assegura que ningú es quedi enrere i contribueix a reduir la desigualtat social.

A més, és fonamental que prevalgui la cultura de l'esforç a la nostra societat. Reconèixer i valorar el treball ardu i la dedicació de cada individu és essencial per fomentar la meritocràcia i el progrés col·lectiu. L'esforç personal i la superació

han de ser els pilars sobre els quals l'èxit es construeix, independentment de les circumstàncies individuals.

En resum, és imprescindible que les autoritats actuïn en concordança amb els principis constitucionals d'igualtat i justícia, assegurant que tots els ajuts i les polítiques de suport siguin universals i equitatives. En un país d'empresaris com el nostre, és necessari repensar els rols a la societat, no tant entre classes dominants i classes subjugades, sinó assegurant que la igualtat d'oportunitats, de càrregues fiscals i de suport del sistema públic sigui equitativa per a tots. Només així podrem construir una societat més inclusiva, on l'esforç i la meritocràcia siguin reconeguts i valorats com a pilars fonamentals del progrés.

Línia Cornellà no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Junqueras

@Esquerra_ERC: "Ens cal un procés de reconexió amb la societat". El president d'ERC renuncia al seu càrrec per "escoltar la gent" i buscarà un aval explícit per continuar.

#LGTBifòbia

@Aurora_Madaula: Fa només 34 anys que l'OMS va retirar l'homosexualitat de la llista de malalties mentals. Avui celebrem el dia contra la LGTB-fòbia i encara hi ha discriminació.

#Xavi

@M4rshallfcb2: Seamos sinceros: Xavi no puede seguir. Es insostenible la situación. Lo mejor para todos es el cambio, pero es una vergüenza como se ha terminado.

Les estacions d'AVE enmig del no res

per Max Zañartu

La crisi del 2008 va deixar una forta empremta a Catalunya i a l'Estat. D'un any per l'altre, centenars de milers de treballadors van acabar al carrer per culpa d'un còctel altament explosiu: la barreja de la crisi financera amb l'explosió de la bombolla immobiliària. Per al record, diverses proclames que tenien com a objectiu explicar com havíem arribat a aquella situació: si s'havia estirat més el braç que la màniga, si s'havia viscut per sobre de les nostres possibilitats, si calia ajustar-se el cinturó, si la crisi l'havien de pagar uns o altres...

Un dels blancs més freqüents del cabreig van ser les anomenades "infraestructures faraòniques", grans inversions que a ulls del públic obeïen més a criteris polítics que econòmics: autovies radials gratuïtes, línies de metro automàtiques amb giragoneses inexplicables, aeroports sense passatgers... Tanmateix, dins de la categoria d'infraestructures faraòniques va fer especial fortuna una subcategoria en concret: les estacions de l'AVE "al-mig-del-no-res".

Molts van considerar insultant que, mentre es retallava en serveis bàsics, la xarxa d'Alta Velocitat Espanyola continués estenent els seus tentacles de manera imparabile des de Madrid. De fet, aquest discurs va trobar a Catalunya un bon caldo de cultiu: l'inici de la crisi de Rodalies, provocada per una forta desinversió (que aleshores començava a ser crònica) i una prioritització total per l'alta velocitat als accessos de Barcelona que escanyava el ferrocarril convencional. En resum, de la nit al dia es va fer una estesa de desenes de milers de quilòmetres de vies d'alta velocitat. Com que l'alta velocitat i les giragoneses no són bons amics, es van evitar certs traçats per nuclis urbans, tot construint estacions completament excèntriques i, conseqüentment, absolutament infrautilitzades.

L'alta velocitat ha de complir dos requisits perquè l'adjectiu "alta" no sigui un simple eufemisme: traçats rectes i poques parades. Accelerar i frenar un tren a 300 km/h no es fa en pocs metres i, per tant, per treure profit a una velocitat punta elevada cal parar el mínim possible. És per això que l'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua i, per tant, no són pocs els pobles i les ciutats que veuen passar trens d'alta velocitat pel seu municipi sense aturar-se o que, si els veuen parar, ho fan a desenes de quilòmetres del nucli urbà.

Val a dir que, a la lliga d'estacions d'AVE "al-mig-

del-no-res", Catalunya no es va quedar enrere: les estacions del Camp de Tarragona i Figueres-Vilafant han competit a primera divisió amb altres com Cuenca, Guadalajara, Requena-Utiel, Villena, Antequera-Santa Ana o Segovia. Sobre la idoneïtat d'aquestes estacions ja s'ha escrit riu de tinta i, per tant, no és l'objectiu de l'article. El principal propòsit d'aquestes línies és mostrar que en una cosa els espanyols són extremadament bons: copiar els francesos.

Si bé França va ser pionera en el desenvolupament de l'alta velocitat a Europa, Espanya no es va voler quedar enrere. Tot i el handicap que representava tenir una xarxa amb un ample de via diferent del de tota Europa, Espanya va crear des de zero una xarxa d'alta velocitat més extensa, més radial, amb més estacions "al-mig-del-no-res" i, en definitiva, més grandiosa que la de França. I ho va aconseguir. No en va, avui dia l'estat espanyol és dels països que construeix quilòmetres d'alta velocitat de manera més barata.

L'alta velocitat i la capil·laritat territorial són com l'oli i l'aigua

I no és que França no tingui estacions d'AVE envoltades de camps o d'aparcaments de cotxes. De fet, l'estat veí té moltes estacions d'alta velocitat a desenes de quilòmetres dels seus nuclis urbans: Aix-en-Provence TGV, Avignon TGV, Belfort-Montbéliard TGV, Besançon Franche-Comté TGV, Champagne-Ardenne TGV, Lorraine TGV, Gare de Mâcon-Loché-TGV, Meuse TGV, TGV Haute-Picardie, Valence TGV, Montpellier-Sud-de-France, Nîmes-Pont-du-Gard... Disputant-se amb Espanya aquesta espècie de Champions League d'estacions "al-mig-del-no-res".

La diferència entre França i el seu alumne avançat, Espanya, és que els francesos han connectat amb més o menys èxit aquestes estacions excèntriques a la xarxa de trens regionals, intentant evitar que la seva xarxa d'alta velocitat sigui una xarxa totalment paral·lela a la xarxa convencional, millorant la capil·laritat del servei de TGV. A Espanya, en canvi, les poques ganes i el doble ample de via (estàndard per a l'alta velocitat i ibèric per a la xarxa convencional) sí que han consolidat dues xarxes total-

ment paral·leles. Només als llocs on s'han instal·lat intercanviadors d'ample i es disposa de trens que poden canviar l'ample hi ha una certa compatibilitat entre les dues xarxes.

Per altra banda, cal destacar que, si bé França ha construït moltes estacions d'alta velocitat *ex novo*, mai ha deixat de servir les estacions centrals d'aquestes mateixes ciutats amb els seus TGV. Per Nîmes, Montpellier i moltes altres ciutats tant hi passen TGV per la seva estació històrica com per la nova (fet que, certament, de vegades genera confusió). A Espanya, aquesta solució ha estat inaudita fins avui dia pel mencionat problema del doble ample de via, si bé la implantació de l'ample estàndard al corredor mediterrani pot fer que això comenci a canviar.

Tema a part és la urbanització dels entorns d'aquestes estacions. Si bé a Espanya destaca la boja història sobre la urbanització fantasma de Valdeluz a Guadalajara, els francesos (com sempre) han tirat de pressupost i d'eufemismes per construir *Poles d'Exchange*, *Poles de Développement* (o com diríem els mortals, oficines i centres comercials amb moltes rotondes). N'és un cas paradigmàtic la ZAC *Cambacérés* a l'estació Montpellier-Sud-de-France.

En definitiva, Espanya i França han construït en relativament poc temps una xarxa d'alta velocitat destinada a relligar tots els centres polítics i econòmics a les seves respectives capitals. Aquestes xarxes s'han erigit deixant de banda molts pobles i ciutats, i fins i tot han servit d'excusa per empijorar serveis de tren ja existents a la xarxa convencional. En algunes capitals de província (de departament, a França) s'ha propiciat la construcció de noves estacions a quilòmetres dels nuclis urbans, retallant serveis a les estacions històriques d'aquests nuclis (especialment a Espanya). Finalment, i per variar, en aquelles ciutats on l'alta velocitat s'ha fet arribar al centre del nucli urbà, aquesta ha comportat, massa vegades, un procés de gentrificació que no ha passat desapercebut.

Com hem vist en el cas de les estacions "al-mig-del-no-res", Espanya no és un cas aïllat, sinó que reproduceix un model del nostre entorn més proper. Per a bé o per a mal, moltes coses que s'han pensat, s'han fet o s'han dit ja s'han pensat, fet o dit en contextos no gaire llunyans. El que marca la diferència és saber aprendre dels errors, i en aquest cas l'únic que s'ha fet és aprofundir en aquest de particular.

Les millors perles

La paternitat implica, especialment en els primers mesos, no poder dormir tranquil. L'exemple més extrem és el d'una parella argentina que té un nadó que, a les nits, s'escapa amb el seu gos. Sort que la policia el troba sa i estalvi.

Salvar-se del càncer fent servir un mètode creat per un mateix. Això és el que li ha passat a un metge australià amb glioblastoma, un tipus de càncer cerebral agressiu. La satisfacció de curar-se ha estat per partida doble.

Un jove colombià va deixar la seva bicicleta lligada al carrer amb un dels millors cadenats del mercat, convençut que així no li robarien. Quan la va anar a buscar la va trobar sense rodes, pedals, seient ni manillar. El cadenat va servir-li de poc.

A través de les xarxes socials, a diversos llocs del món s'ha aprofitat de moda sortir al carrer amb ànecs grocs de goma al cap. Sembla una tendència inofensiva, però una jove va agafar paparres perquè el seu gos jugava amb l'aneguet.

X (@antonlezcano)

LA FOTO

Tribuna

Arquitectures sense lloc

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: Blanca Blay/ACN

La sensació de desànim que ha produït al despatx la pèrdua recent d'un important projecte d'arquitectura, després de tot l'esforç, el temps i la il·lusió que hi havíem dipositat, m'ha portat a la memòria una antològica exposició de l'any 2009 al Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona titulada *Arquitectures sense lloc*.

La mostra reunia, en un mateix espai, 200 maquetes i projectes d'autors diferents que mai van ser construïts o bé que ja no existien. Segons premis de concursos, encàrrecs no realitzats i obres desaparegudes. El títol, sens dubte, evocava aquest sentiment de nostàlgia que produeix saber que allò que algú va imaginar i planificar mai veurà la llum.

Juan Luis Arsuaga, paleoantropòleg i director de les excavacions dels jaciments d'Atapuerca, parla amb passió de la capacitat d'imaginar de l'home de Cromanyó, el nostre avantpassat més directe. Segons explica, va ser la diferència més notable envers l'home de Neandertal; la característica que finalment va fer que fos la seva descendència la que s'imposés. Cromanyó somiava i era capaç de crear imatges mentals d'una realitat inexistente, desenvolupant una intel·ligència simbòlica més avançada que la de Neandertal. Això li va permetre planificar i compartir projectes o pensaments abstractes que comptaven amb el suport de la comunitat de manera incondicional fins a la seva consecució. Una capacitat i una ambició imbatibles davant les altres espècies.

Arquitectures sense lloc posava en evidència aquest llegat genètic que vam rebre fa una eternitat i que encara ens continua distingint entre els altres éssers vius: la nostra imaginació. Els éssers humans habitem el món present mentre ens inventem el futur. A través del dibuix i de la representació abstracta, la imaginació humana és capaç de viure aquests espais, de reconstruir-los, de la mateixa manera que un músic és capaç d'*escoltar* la música escrita en una partitura. Invertim quantitats enormes d'energia a dissenyar mons de ficció que seran el nostre hàbitat de demà. Potser per això, no veure realitzats els nostres projectes ens genera una frus-

tració que ens costa digerir. És tant com renunciar a un futur que havíem dissenyat meticulosament.

Tot i això, la mostra del Centre d'Arts Santa Mònica amagava una cara menys evident que la de la simple nostàlgia o la decepció.

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. No hem sabut trobar una altra manera que convocar moltes idees per poder escollir entre elles, i això era una cosa que a l'exposició saltava a la vista. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix.

Podríem dir que un despatx amb cert èxit en la competició en concursos d'arquitectura aconseguix guanyar entre un 10 i un 20% dels projectes en els quals participa. Això és el mateix que dir que en perd entre 80 i 90 de cada 100 dels que concursa, i això requereix emprar molta energia, però també molts diners que no rep.

Els nostres veïns francesos, suïssos o alemanys ho tenen clar: les idees inicials han servit per emetre un judici de valor. Formen part intrínseca de la construcció de l'edifici, una part més que cal pagar. Allà, un despatx amb poca obra construïda però acostumat a presentar les seves idees en concursos o processos participatius és capaç de subsistir econòmicament de manera digna. El contrari és fomentar la precarietat al sector. Col·laboradors mal pagats i incapacitat per invertir en avenços tecnològics o en una necessària formació contínua si volem ser competitius i afrontar reptes com l'adaptació al canvi climàtic o la incorporació de la intel·ligència artificial en els processos de disseny. Que les nostres idees no es converteixin en totxos no vol dir que no valguin res.

És necessari un canvi de paradigma on administracions públiques i col·lectius professionals com el Col·legi d'Arquitectes i altres àmbits creatius estableixin les bases d'un sistema que reconegui el valor que aporten les idees en el procés de disseny.

Un sistema més just on no guanyar no sigui sinònim de perdre.

“

La veritat és que els arquitectes concebem molts més projectes que els que finalment es fan realitat. El problema és que, al nostre país, aquestes idees valen molt poc o gens, i aquí és on resideix el veritable desànim. La cultura del totxo posa preu només al que es construeix

”

Flaixos

@EvaPiquer: La pluja cal molt i molt i l'hem de celebrar, això és així, però a mi em deprimeix de mala manera i això també és així.

@ALuisAritmendi: És curiós. Però noto que els alumnes rebaten cada cop més les explicacions del mestre. No se'n refien. És una pèrdua d'autoritat?

@massanagranair: M'ha tocat de segon suplent del president de mesa electoral a les eleccions europees. És el pitjor dia de la meva vida.

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernàndez

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Xavi
Casinos

Lucía
Delgado

Fernando
Carrera

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

Habitatge | Nova promoció de lloguer socials a Famadas

L'Ajuntament i el departament de Territori acaben de lliurar les claus dels 40 pisos socials d'una promoció a Famades. Els habitatges són gestionats per les fundacions SALAS i Nou Lloc i estan ubicats al passeig de la Campsa, número 6.

Setanta anys de Sant Miquel: un espai de "trobadada i cohesió"

» La parròquia celebra set dècades amb una missa multitudinària
» El centre de culte va canalitzar reivindicacions veïnals i socials

Francisco J. Rodríguez
EL PEDRÓ

La parròquia de Sant Miquel Arcàngel del Pedró celebra aquest mes 70 anys de vida. Un 12 de maig del 1954, l'arquebisbe de Barcelona, Gregorio Modrego, va signar el decret d'erecció del centre de culte i, set dècades més tard, la comunitat va celebrar l'efemèride amb una missa. Tot i que hi havia eleccions al Parlament, aquell dia, recorda l'actual rector de la parròquia, mossèn Gregorio Manso, l'església estava plena de feligresos, així com d'alts membres de la jerarquia -com ara el bisbe de Tortosa, Sergi Gordo, fill de la parròquia, on va ser batejat i va rebre la primera comunió- i de representants de la societat civil i política, encapçalats pel mateix alcalde, Antonio Balmón, que hi va ser present. "Molts vam trobar en la parròquia un espai de trobada, de convivència i també un marc des d'on es canalitzaven moltes reivindicacions veïnals i col·lectives", expressa el batlle en un article recent al seu blog sobre l'aniversari de la parròquia.

UN PAPER SOCIAL RELLEVANT Balmón, que va estudiar a l'escola que va impulsar el primer rector de la parròquia, mossèn Josep Bach, recorda que l'esperit d'aquella comunitat anava "més enllà del seu paper religiós". I és que va néixer en una època marcada pel creixement exponencial de la ciutat, a redós de les onades migratòries de

Exterior de la parròquia del Pedró. Foto: Benito Díaz

persones arribades de la resta d'Espanya, que van aterrar a Cornellà buscant una vida millor. Aquelles persones, tanmateix, van arribar a barris impersonals, sense els més mínims serveis i gairebé sense la presència de cap institució oficial que els donés alguna classe de cobertura.

En aquest sentit, les parròquies, com aquesta de Sant Miquel Arcàngel, van intentar suplir aquelles mancances, no només des del punt de vista religiós, sinó també educatiu i social, a través de la creació d'escoles i l'organització de tallers de català, recaptés solidaris o donant aixopluc a associacions de veïns i al moviment obrer, entre altres.

Set dècades més tard, la parròquia de Sant Miquel continua sent un epicentre de la vida religiosa i associativa del barri, en col·laboració amb entitats com l'Orfeó Catalònia, amb qui manté unes excel·lents relacions. Sense anar més lluny, membres de l'Orfeó van cantar a la missa commemorativa del 12 de maig.

I prova d'aquesta estreta relació amb el barri és el fet que

mossèn Manso atén *Línia Cornellà* des d'Almonte, a Huelva, on acompanya la Germandat del Rocío de Cornellà en la seva peregrinació a veure la *Blanca Paloma*, la verge del Rocío. "La parròquia continua tenint molta relació amb el barri", corrobora Concha Urbano, presidenta de la germandat, que parla amb *Línia* també des de Huelva.

No debades, aquesta entitat, conjuntament amb la Cofradia del Cristo de la Buena Muerte y Esperanza Macarena -que guarda a la parròquia les imatges que treu per Setmana Santa-, tenen la seva seu a Sant Miquel. "És estimada i coneguda pel barri", reivindica Manso sobre la parròquia. Aviat faran públic un calendari d'actes per commemorar l'aniversari d'un centre de culte que va molt més enllà de la litúrgia. "La consciència de barri treballador es fonia amb les persones, sense cap estigma social i amb la voluntat d'acompanyar", recorda Balmón, que considera que la parròquia manté el seu esperit "de centre aglutinador de convivència i de cohesió".

Balmón pressiona per fer inversions contra la sequera

ENERGIA ▶ L'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ha exigint a la multinacional francesa Veolia, propietària d'Agbar i alhora principal accionista d'Aigües de Barcelona, que es comprometi a executar un pla d'inversions per 900 milions d'euros com a mínim abans de 2028 per a pal·liar els efectes de la sequera, tal com ha avançat *La Vanguardia*.

Ho ha fet el vicepresident executiu de l'AMB i també alcalde de Cornellà, Antoni Balmón (PSC), en una carta dirigida a Antoine Frérot, president de

Veolia Environnement. En l'escrit li demana que "es comprometi amb les decisions adoptades per Aigües de Barcelona, sense generar crisis organitzatives que puguin afectar els seus directius" i li proposa una trobada. La carta s'envia després que es donessin a conèixer possibles discrepàncies entre Veolia i els compromisos d'inversió d'Aigües de Barcelona, com també explicava el citat mitjà fa unes setmanes. Aigües de Barcelona està obligada a fer aquestes inversions per llei.

La intel·ligència artificial, a debat al Cornellà Creació

Acosta i Sala debaten sobre la intel·ligència artificial. Foto: Cornellà Creació

TECNOLOGIA ▶ La darrera edició del Cornellà Creació Fòrum va tenir lloc el dia 17 a l'Auditori, amb la presència de la filòsofa i humanista digital, Liliana Acosta, així com del periodista d'*El Periódico* Agustí Sala, cap de la secció d'economia del rotatiu. Tots dos van protagonitzar un cara a cara sobre la intel·ligència artificial i la disrupció ètica que planteja en alguns àmbits, davant de desenes d'empresaris, directius i institucions relacionades.

Pel que fa al debat, Acosta va recordar que les noves tecnolo-

gies s'han creat "per ajudar", i que el problema autèntic és que "tot avança molt ràpidament". "Com demanem a la IA ètica, quan nosaltres mateixos moltes vegades no som ètics?", es va preguntar la filòsofa. En aquesta línia es va expressar Sala, que va introduir la necessitat d'una regulació "perquè sempre hi haurà qui faci servir la IA amb dubtosa finalitat". Per acabar, Sala va preguntar Acosta si "cal humanitzar el robot o robotitzar l'humà". La filòsofa va contestar que "cal humanitzar l'humà".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

“**H**i ha pocs pisos de lloguer i molta gent en llista d'espera”, contesta la comercial movent el cap d'una banda a l'altra en signe de negació i sense gairebé mirar la Newma a la cara. “L'anunci deia que teníeu un pis de lloguer de dues habitacions per 600 euros”, insisteix la noia balbucejant i plantada dempeus al vestíbul de la Cambra de la Propietat Urbana a Olot. “Sí, però ja no el tenim”, la interromp la dona de manera seca.

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer a Olot o a qualsevol altre municipi proper. Però en tot aquest temps no n'ha trobat cap. En el seu cas no és un problema de diners. Treballa en una empresa càrnia com a netejadora i compartirà el pis amb la seva germana, que també té un contracte fix a jornada completa. És a dir, pot pagar perfectament un lloguer de 500, 600 o 700 euros, que són els preus en què es mouen els pisos a Olot.

La Newma, però, té una pega. És catalana i parla perfectament el català, però vesteix un hijab i és negra. Els seus pares són originaris de Gàmbia. L'ARA l'acompanya a diverses immobiliàries per comprovar si realment és tan difícil trobar pis. Per no condicionar-ne la resposta, la periodista també es cobreix el cap amb un mocador com si fos musulmana. I, efectivament, totes les immobiliàries contesten el mateix: no hi ha ni un sol pis de lloguer a Olot.

La cosa canvia radicalment, però, sense un vel al cap. “Tenim un pis de dues habitacions i 560 euros”, afirma la mateixa comercial de la Cambra de la Propietat Urbana que fa menys d'una hora ha donat una negativa rotunda a la Newma, quan aquesta periodista hi torna sense cobrir-se els cabells. Un pis així és justament el que necessita la Newma. En aquesta ocasió, la comercial es mostra amable, m'ofereix seure, m'ensenyà fotos de l'habitatge, em proposa visitar-lo i fins i tot està disposada a esperar un dia perquè jo decideixi si m'interessa. Així mateix, m'ensenyà imatges d'un segon pis de lloguer que també està disponible, encara que és una mica més car.

“Ric per no plorar”, diu la Newma mentre se li escapa un riure nerviós, d'incredulitat, quan escolta bocabadada la conversa amb la comercial que ha gravat l'ARA. Aquest pis li canviaria la vida, assegura. El seu marit és a Gàmbia –el va conèixer en unes vacances d'estiu– i el reagrupament familiar depèn ara del fet que ella aconseguixi un pis de lloguer. Actualment viu amb el seu fill de tres anys a casa dels seus pares, però allà ja no hi cap ningú més. “Faig torn de nit a la feina i totes les hores extra que pug per cobrar més,

Sense pisos de lloguer per a immigrants

Hi ha pisos de lloguer per a autòctons però no pas per a immigrants. En aquest reportatge del diari **ARA**, la periodista **Mònica Bernabé** comprova de forma pràctica les actituds racistes en moltes immobiliàries. Una altra cara del greu problema de l'habitatge.

però veig que no es tracta d'un problema de diners –lamenta la noia–. Jo no vull anar-me'n a viure a Gàmbia. Jo soc d'aquí, no conec aquell país”.

La responsable de la delegació a Olot de la Cambra de la Propietat Urbana de Girona declina fer declaracions a l'ARA quan aquest diari contacta amb ella per telèfon per aclarir la raó de la diferència de tracte. Es dona la circumstància que el 2021 l'Ajuntament d'Olot va im-

pulsar un procés participatiu per abordar el racisme immobiliari al municipi, en què es van implicar professionals de l'administració local, associacions de veïns i immigrants, però també els mateixos agents de la propietat. Fruit d'aquella feina, es va fer una diagnosi de la situació i es van acordar una sèrie de mesures.

“Fa dos anys que esperem que l'Ajuntament faci alguna cosa”, es queixa Mari Dram-

meh, de la plataforma Stop Racisme Lloguers, que considera que la diagnosi va estar molt bé, però no ha servit per a res pràctic. En canvi, el regidor d'Urbanisme i Habitatge d'Olot, Jordi Güell, assegura que sí que s'hi han fet avenços: “Hem format els treballadors municipals i ens hem posat en contacte amb Figueres, Salt, Banyoles i altres ajuntaments de la zona. Tothom detecta el problema, però ningú sap com po-

sar-s'hi”. Segons ell, la Generalitat és la que ha d'intervenir en l'assumpte: “L'Ajuntament d'Olot no resoldrà el problema sol. Fa falta una voluntat política de país”.

Rosa Padilla fa tres anys que busca un pis de lloguer a Arenys de Mar o a qualsevol altra localitat del Maresme. És hondureny, fa més d'una dècada que viu a Espanya i gairebé no té accent llatinoamericà quan parla. Però la seva fesomia la delata. “No tinc

La Newma fa cinc anys que busca un pis de lloguer. Foto: David Borrat

“

– [Comercial immobiliària]
Hi ha pocs pisos
de lloguer i molta gent
en llista d'espera...

– [Newma]
L'anunci deia que teníeu
un pis de lloguer
de dues habitacions
per 600 euros.

– [Comercial immobiliària]
Sí, però ja no el tenim.

”

ni un sol pis de lloguer”, assegura la comercial de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, pensant que parla amb dues immigrants: la Rosa i la periodista de l'ARA. Al cap de cinc minuts, aquest diari torna a contactar amb la immobiliària però per telèfon i parlant en català, i la resposta és totalment diferent. “Tenim un pis de tres habitacions amb pàrquing per 1.100 euros al mes”, contesta un altre comercial.

“Et sents impotent i amb ràbia”, confessa la Rosa, visiblement dolguda. Actualment viu en un pis d'una sola habitació amb la seva parella, la seva filla d'11 anys i la seva germana, on literalment no caben. En necessita un de més gran. Els diners tampoc són un inconvenient per a ella. Pot pagar un lloguer de 1.100 euros o fins i tot més.

MESURES QUE NO ARRIBEN

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat. La mateixa Generalitat va anunciar a l'octubre la posada en marxa de 70 mesures contra el racisme, i algunes anaven destinades precisament a combatre aquest problema. La directora

general de Migracions, Refugi i Antiracisme del departament d'Igualtat i Feminisme, Eunice Romero, afirma, però, que de moment només han tingut temps de formar sobre aquest tema el personal de l'Agència Catalana d'Habitatge i els professionals dels serveis d'acollida de migració. “Una experiència pilot amb agents immobiliaris a les comarques de Girona per combatre el racisme no es podrà dur a terme per la no aprovació dels pressupostos”, lamenta. Així mateix, tampoc es va poder aprovar abans de la convocatòria de les eleccions l'avantprojecte de llei contra el racisme, que ja s'havia redactat. O sigui, de nou, el que es posa per escrit no es fa realitat.

“Em pot dir el seu nom per saber com dirigir-me a vostè?”, diu a l'altra banda del telèfon la comercial d'una oficina de Tecnocasa, al barri de Sant Andreu de Barcelona. Amb aquesta fórmula, les immobiliàries poden deduir l'origen del seu interlocutor sense necessitat de preguntar-lo directament. A Tecnocasa també asseguren que no tenen pisos de lloguer quan creuen que parlen amb una persona estrangera, però contesten el

Infinitat d'informes corroboren que hi ha racisme immobiliari a Catalunya. No es tracta d'una percepció, sinó d'una realitat

L'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari: les multes van de 10.000 a 40.000 euros

contrari al cap d'una hora quan se'ls contacta parlant en català.

“Potser la meua companya no tenia constància que teníem aquest pis disponible”, argumenta el responsable de l'oficina de Tecnocasa, David Sánchez, per justificar la diferència de resposta. Aquesta mateixa raó argüeix Mar Buch, de Finques Blau-mar, a Arenys de Mar, encara que reconeix que el 25% dels propietaris els demanen que l'inquilí no sigui immigrant. “Llavors jo m'he de buscar una excusa, perquè el propietari és el que decideix. Altres tampoc volen animals ni nens”, admet amb total sinceritat.

L'advocada del servei d'atenció i denúncia de SOS Racisme Catalunya, Úrsula Ruiz, recorda que l'article 512 del Codi Penal i la llei del Parlament 19/2020 sancionen el racisme immobiliari. Les multes van de 10.000 a 40.000 euros. El problema, però, és aconseguir-ne les proves. “Cal el registre de trucades amb la immobiliària, els emails de confirmació de cita per visitar un pis i després la cancel·lació... –enumera per exemple–. Les immobiliàries dilaten el procés en el temps o diuen que el pis ja està llogat”, afirma. És a

dir, el racisme no és flagrant sinó subtil, i això encara dificulta més la denúncia.

SANCIONS

Malgrat això, l'Ajuntament de Barcelona va sancionar dues immobiliàries amb 45.000 i 90.000 euros per discriminació quan governaven els comuns. L'ONG Provienda també ha aconseguit alguns fruits en aquest sentit. “Fins que no es posin multes, les immobiliàries no canviaran”, opina el seu advocat, Míquel Ruiz Díaz-Reixa. L'any passat, Mehdi el Madyouni, d'origen marroquí i que va comptar amb el suport legal d'aquesta associació, va obtenir una indemnització de 4.000 euros de Finques Pagès, de Reus, per danys morals per discriminació. Amb tot, els que s'animen a seguir un procés d'aquesta mena són molt pocs. L'advocada de SOS Racisme explica per què: “Una denúncia suposa una inversió de temps i d'energia i no garanteix aconseguir un pis”.

Un reportatge de **Mònica Bernabé**

Llegeix més reportatges com aquest a:

ara.cat

De Cornellà a la Lluna: viatge virtual al món de Tintín

Roger Jiménez
CORNELLÀ

Caminar damunt la superfície de la Lluna amb l'intrèpid Tintín i el seu inseparable Milú o viure una aventura amb el capità Haddock al rescat de Xang a l'Himàlaia, tot sortejant l'amenaçadora presència del Ieti, l'abominable home de les neus, són aventures que es poden fer realitat ara al nou Museu de Realitat Virtual de Cornellà, a través d'una innovadora experiència immersiva i interactiva en un entorn virtual amb unes ulleres Google Quest 3.

Hologrames dels alumnes de l'Esteve Terradas. Foto: Línia Cornellà

PROJECTE PIONER

Inaugurat el 7 de maig a la biblioteca de l'Institut Esteve Terradas en honor dels 60 anys del primer còmic de Tintín en català, *Les joies de la Castafiore*, publicat el 23 d'abril de 1964, el Museu de Realitat Virtual Tintin60CAT és un treball d'alumnes i exalumnes dels Cicles Formatius de Grau Superior de l'institut.

El projecte, que també compta amb la participació d'estudiants d'Arts Gràfiques de l'IFP Antoni Algueró i de l'Institut

Provençana de l'Hospitalet, és una experiència pionera als instituts de l'àrea metropolitana, segons Luis del Castillo, coordinador de projectes del centre.

"L'objectiu principal és apropar la realitat virtual a tothom amb intencions educatives", expliquen l'Ivan i el William, dos membres del Club de la Realitat Virtual, iniciativa sorgida a l'Esteve Terradas l'any 2019, "oberta a altres instituts", remarquen, mentre afegeixen que la iniciativa tindrà continuïtat amb nous projectes.

VIDEOTRUCADA HOLOGRÀFICA

Una altra iniciativa nova en el camp de la comunicació de l'alumnat del mateix institut és el projecte 'Holopix', consistent en la creació de la primera videotrucada amb hologrames. Segons Gerard Garcia, tutor dels alumnes que ho han fet possible, té com a fi millorar la comunicació a distància, "d'una manera hologràfica en temps real". A diferència d'una videotrucada amb el mòbil, "facilita la comunicació no verbal amb l'interlocutor", conclou Garcia.

Tornen els caps de setmana sense cotxes a la ciutat

MEDI AMBIENT ▶ "Per aconseguir una major sensibilització de la ciutadania envers els principals reptes mediambientals de la societat actual", torna la iniciativa municipal 'Els caps de setmana sense cotxes', que consisteix en la programació d'activitats lúdiques i sostenibles en diversos carrers tallats al trànsit, dissabtes i diumenges entre les 11.30 i les 13.30 hores.

Segons fonts municipals, els tallers i les activitats tenen la finalitat "d'estimular la participació ambiental col·lectiva i individual, sensibilitzar i educar en favor del medi ambient, d'una manera vivencial i lúdica".

D'acord amb aquests objectius, un dels eixos estarà relacionat amb la recollida selectiva de residus i la campanya municipal 'Recicla+'.

Una caminada pel Llobregat reivindica el "treball digne"

TREBALL ▶ El 19 de maig es va celebrar la 5a edició de 'La Caminada', marxa a peu per la llera del riu Llobregat organitzada pel sindicat Comissions Obreres (CCOO) del Baix Llobregat i les entitats socials i cooperatives dels Grups Associats per a la Transformació Social (GATS) del Prat de Llobregat, que va aplegar prop de dues-centes persones.

"Caminem per reivindicar el treball digne i l'Economia Social i Solidària", comenta Josep Maria Romero, secretari general de CCOO del Baix Llobregat, que afegeix que el treball digne forma part de la identitat de la comarca. "L'atur entre les dones i els jo-

ves o la precarització laboral són reptes del sindicat", diu Romero, que està d'acord amb el fet que l'economia social i solidària és part de la resposta a la problemàtica socioeconòmica actual.

El secretari general del nucli comarcal de CCOO també assegura que el model productiu ha de tenir en compte el medi ambient, en especial el riu Llobregat, "que com a eix natural de la comarca cal preservar en l'actual context d'emergència climàtica".

La marxa va sortir de manera simultània des de les seus de CCOO del Baix Llobregat a Cornellà i GATS al Prat i va finalitzar al Parc Fluvial de Sant Boi.

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

orgull.barcelona
digital i revista en paper

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Compte enrere per a un Corpus amb Vicco, Carlos Baute i Maikel

FESTES ▶ Un any més, la ciutat torna a viure la seva Festa Major tot coincidint amb la festivitat del Corpus, el cap de setmana del 30 de maig al 2 de juny.

Enguany, “un programa ampli i variat, pensat per satisfer les preferències de tothom, per a totes les edats, i fent partícip a tots els barris”, segons l'alcalde Antonio Balmón, consta de propostes populars, tradicionals i familiars, així com diversos concerts, el festival holi o els tastets gastronòmics.

GEGANTS, ÀLIGA I CORREFOC

La plaça de l'Església torna a acollir la festa més tradicional, amb la trobada de gegants, les matineses de grallers i timbalers, el correfoc 'Corndefoc', la jornada castellera, la ballada de bastons i sardanes o el ball cerimonial de l'Àliga de Cornellà.

Com cada any, el públic familiar també pot gaudir de la cultura tradicional. Els infants i joves més valents tenen l'oportunitat de participar en l'assaig dels Castellans de Cornellà, i els més petits de la família poden triar entre diversos tallers i el concurs de dibuix i pintura.

Tanmateix, la festa no deixa de banda la gent gran, que pot

Imatge del ball cerimonial de l'Àliga de l'any passat. Foto: Ajuntament

ballar al ritme de l'orquestra La Montecarlo o gaudir de diverses actuacions i espectacles als diversos casals de la ciutat.

LA MÚSICA, EL PLAT FORT

Enguany les festes comptaran amb les actuacions de grans figures de l'escena musical, com ara Carlos Baute, Vicco, Merche, Nil Moliner, Julieta, Alfred Garcia o Nerea Rodríguez, entre molts altres. A més, el locutor cornellanenc Tony Aguilar tornarà a presentar *Los 40 Pop Cornellà*, un acte que sol reunir milers de persones any rere any i que se celebrarà el 2 de juny.

Per la seva banda, el pregoner de les festes serà Maikel, un autor de còmic que viu a la ciu-

tat que ha dibuixat a nombroses revistes, com *El Jueves* o *Putxa Mili*. També n'ha dirigit durant la seva carrera de 45 anys al sector. Maikel estarà acompanyat d'un dels seus personatges, Cornèlic, mascota del Concurs de Còmics, que enguany celebrarà la seva 40a edició.

Moltes de les activitats han estat adaptades per a persones de totes les capacitats, amb la possibilitat de seguir el pregó en llengua de signes o de jugar en un entorn tranquil i sense sorolls, com a la Fira d'Atraccions, on aquestes funcionaran sense música ambiental, per facilitar el gaudiment dels infants amb hipersensibilitat auditiva i trastorn de l'espectre autista.

Reivindiquen la figura i el compromís de García-Nieto

HOMENATGE ▶ El 30 d'abril, a la seu de Comissions Obreres (CCOO) del Baix Llobregat a Cornellà es va celebrar l'acte central del Primer de Maig amb la presentació del llibre *Un món que és urgent transformar. 30 anys sense Joan García-Nieto*.

El llibre, editat conjuntament amb el Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat i l'Arxiu Comarcal del Baix Llobregat, reivindica la figura de Joan Nepomucè García-Nieto, capellà jesuïta que fou el fundador del moviment Cristians pel Socialisme i va estar vinculat a Cornellà des de la seva arribada al barri de Sant Ildefons, l'antiga *Ciudad Satélite*, l'any 1965.

“És una obra que recupera, actualitza i interpreta, des del present, el pensament d'una de

les figures més rellevants del Baix Llobregat”, comenta en el pròleg del llibre el secretari general de CCOO del Baix Llobregat, Josep Maria Romero.

Segons Romero, va saber combinar el pensament en profunditat, la capacitat de divulgació i l'anàlisi d'un món canviant, “i va trobar sentit a la vida des del compromís polític, sindical, veïnal i cristià, amb què es va implicar en l'acció col·lectiva com a mètode per canviar un món injust”.

La presentació, que va omplir la sala d'actes de la seu sindical comarcal, va comptar amb la presència de l'alcalde Antonio Balmón, que qualifica de “llegendària” la figura de García-Nieto, ‘Nepo’, “un referent per a molts veïns del barri”.

Sala plena a la presentació, a la seu comarcal del sindicat. Foto: CCOO

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 **el diari metropolità**

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'ns la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Netzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

Per impulsar els mercats de segona mà de la ciutat, el 18 de maig es va instal·lar al barri de Sant Ildefons el Mercat de l'Estalvi, una opció per reduir residus allargant la vida dels productes i estalviar recursos.

Avorten dos intents d'ocupació de l'antic Llobregat Centre

SEGURETAT ▶ El Llobregat Centre, l'antic Eroski, fa més d'un any que roman tancat i, en almenys dues ocasions recents, ha patit intents d'ocupació. Així ho ha avançat *El Periòdic* i ha confirmat Línia Cornellà de fonts dels Mossos. Des de la policia catalana detallen que tenen comptabilitzats dos intents per entrar a l'antic centre comercial, que actualment té els accessos tancats amb unes planxes metàl·liques per evitar-ne precisament l'ocupació. Així i tot, des del cos policial asseguren que tenen vigilada la gran superfície i que han evitat que s'hi colï gent a dins. Els intents per entrar a l'interior es van fer mitjançant la força, intentant rebentar les planxes a través d'una pota de cabra -a tall de palanca- o una eina similar.

Des del cos policial recorden que el Llobregat Centre no reuneix les condicions d'un habitatge i que una ocupació il·legal podria ser perillosa per als seus inquilins. Mentrestant, el litigi judicial entre els comerciants i la

Entrada principal del centre, tancada amb planxes. Foto: Línia Cornellà

propietat de la gran superfície sembla que albira el final. I és que els botiguers han renunciat a la demanda que van interposar contra el propietari majoritari de l'edifici, Comercial Inversora Cornellà Sur SL, per un deute econòmic, una informació que també va avançar el citat diari. Els petits botiguers, que tenen gairebé el 10% de la propietat del centre, han perdonat part del deute econòmic a canvi que el fons inversor també renunciï a la demanda que havia interposat contra els petits propietaris. D'aquesta manera, el fons abonarà

als comerços una part d'aquest deute i, a canvi, presentarà ofertes de compra dels locals, amb uns preus per metre quadrat que depenen del moment en el qual s'efectui la compravenda.

Amb tot, encara és una incògnita el futur de l'edifici. Des del consistori reconeixen a aquesta publicació que desconeixen les intencions de la propietat, de si vol enderrocar l'edifici per fer-hi pisos o qualsevol altra opció, de moment no anunciada. Els recents intents d'ocupació, tanmateix, poden fer moure fitxa a la propietat de l'antic Eroski.

Splau obre la primera botiga especialitzada en descans

INAUGURACIÓ ▶ El centre comercial Splau va obrir el mes de març la primera botiga física d'Emma-The Sleep Company, una de les principals companyies internacionals especialitzada en matalassos, llits i altres productes per al descans.

Segons l'empresa, es tracta de la marca líder mundial en la venda d'aquesta mena de productes a través del sistema D2C -Direct to Consumer o directe al consumidor-. Les empreses de venda directa al consumidor (D2C), fabriquen, promocionen

i venen els seus productes directament al comprador final. La idea principal és que, en prescindir dels intermediaris -és a dir, els detallistes-, aquestes marques poden oferir productes a preus més competitius i obtenir majors beneficis.

Amb aquest nou establiment, de 90 metres quadrats, on hi ha tota la gamma de productes 'Emma Deluxe', Splau reforça la seva oferta en tèxtil i complements per a la llar, juntament amb marques com Muy Mucho, Natura o Atmosfera Home.

Exterior de la nova botiga oberta al centre comercial Splau. Foto: Intermedia

línia el diari metropolità

20 edicions de proximitat
 Districtes de Barcelona · L'Hospitalet
 Barcelonès Nord · Baix Llobregat
 Baix Maresme · Vallès

Vols anunciar-te?
 686 429 517
 grup comunicació21
 publicitat@comunicacio21.com

líniaxarxa.cat

Las luces rojas
también atrapan
a los más pequeños.

Miles de niños y niñas
viven atrapados
en las luces rojas
de la explotación sexual
que sufren sus madres.

**Envía un SMS con la palabra SONRISA al 28014
y ayúdanos a evitar que los más pequeños
sean víctimas de la trata de personas.**

AYÚDANOS A LUCHAR
CONTRA LA TRATA DE PERSONAS
#rompeconlatrata

 **SONRISAS[®]
DE BOMBAY**

sonrisasdebombay.org

El conjunt de Gonzalo Riutort va perdre el 21 de maig la plaça a Primera RFEF després de caure per 1-2 contra la Cultural Leonesa i dels resultats d'altres rivals directes. Era la vuitena desfeta en nou partits del grup, que només ha sumat un punt dels darrers 27, i tancarà el curs diumenge visitant el CF Fuenlabrada.

El somni de Víctor Calzado

» L'extècnic del Bàsquet Almeda vol pujar a Lliga Femenina 2 amb el Draft Gramenet en un curs dur
 » Les colomenques, amb Èlia Páez i Clara López, volen sobreposar-se a la baixa de Merche Carrillo

Toni Delgado
CORNELLÀ

“Ens podries fer una foto, si us plau? Un segon...”, em demana Anna Gamarra (2001), mentre es treu la samarreta i se la posa al revés, amb el dorsal per davant. S'hi llegeix “Merche 11” perquè l'11 de maig la barcelonina acabava de jugar el matx definitiu de la Final a Quatre de la Super Copa amb la samarreta de la seva companya Merche Carrillo (Barcelona, 2000). Som al Pavelló Virrei Amat, a Nou Barris, i el marcador encara indica el resultat final, l'èpic triomf per 46-45 contra el Manresa CBF, que ha arribat a tenir 11 punts d'avantatge.

La imatge retrata una gran amistat i també la química i complicitat que hi ha al Draft Gramenet, que avui començarà la seva participació en la fase d'ascens a Lliga Femenina 2, a Granada, al Pabellón Inacua Antonio Prieto i al grup 3, després d'un curs en què s'ha conjurat per superar cops molt durs. L'Araski B serà el primer rival, demà s'enfrontarà al Tenerife Central i dissabte, al Ciudad de Mostoles. Si és primer de grup, pujarà de categoria. Si és segon, diumenge tindria una opció extra contra el segon millor equip del grup 4, que formen Al-Qázeres B, Stadium Casablanca, Mondragon Unibersitate i CFI Reina Isabel GMSB.

Tornem a l'escena entre dues grans amigues. És curiós que Gamarra es consideri “molt supersticiosa” i que, en canvi, porti sempre el 13. O potser no tant, perquè les supersticions solen ser personals. “Si et soc sincera, avui és el primer cop que miro el dorsal amb l'11 perquè no volia ser conscient que no portava el meu número. He competit amb la samarreta de la Carrillo i he jugat com la Gamarra, i molts minuts, gairebé 35, eh. L'esforç ha valgut la pena per ella i l'equip”, s'obre l'Anna, que disputa 20 minuts per partit de mitjana, i que fins ara n'havia jugat, com a molt, 24, contra el Club Bàsquet Samà Vilanova i el TGN Bàsquet.

“UN COP FORT”

A punt de plorar, la Merche observa amb atenció l'amiga i quan veu que ha acabat de par-

Víctor Calzado, donant instruccions durant un temps mort de la Final a Quatre de la Super Copa. Foto: Toni Delgado

lar, treu energia per valorar les seves últimes hores, plenes de contrastos. Es va fer mal a semifinals contra el CB Roser (64-53), va tornar al parquet i es va adonar que no podia continuar. “No em vaig preocupar gaire. Avui, però, quan m'he aixecat, he vist que estava pitjor i que no podria jugar la final. Ha estat un cop fort i, alhora, confiava molt en el grup perquè hem treballat de valent i sabia que estàvem preparades. Jo soc

El Draft, al grup 3, jugarà contra l'Araski B, el Tenerife Central i el Ciudad de Mostoles

una peça important, igual que la resta”, exposa Carrillo, que després s'assabentarà que té una petita fractura a l'altiplà tibial del genoll dret. Es perdre la fase d'ascens a Lliga Femenina 2, però no haurà d'operar-se.

GAIREBÉ SENSE ALÈ

Quan l'àrbitre ha xiulat el final del matx, la cara de l'entrenador, Víctor Calzado, era una barreja de satisfacció i patiment. L'habitual d'algú que hi ha deixat l'ànima i ara, gairebé sense alè, veu que acaba de rebre el premi a la persistència. “El primer que he

fet ha estat anar a abraçar la Merche, a qui tot l'equip ha estret entre els braços. M'emociona recordar el seu extraordinari exercici de generositat. Des del primer moment només ha pensat en com ajudar el grup des de la banqueta i no és gens fàcil actuar així després d'un xoc tan gran. Li estic molt agraït i sé que l'equip també”, continua l'extècnic del Basket Almeda. A l'equip hi ha dues jugadores amb passat al conjunt cornellanenc, Èlia Páez i Clara López.

Quan Lara Sánchez va saber que Carrillo no podria jugar la final, va comprar una cartolina groga. Hi va dibuixar un petit cor i hi va escriure “Merche, tu també jugues #11”. Una senzilla pancarta plena d'afecte que va estar penjada a la grada durant el matx. “És una guia i un far per a aquest equip i ho ha tornat a demostrar”, assegura Sánchez.

“La Merche sempre suma i anima. És la millor perquè ens millora en els mals i en els bons moments. Ella no hi era a la pista, però també ha competit. Ha estat una jugadora més”, intervé Andreea Cojocariu, autora de la cistella definitiva contra el Manresa CBF. “En aquest equip compartim les emocions, patim i gaudim juntes, i totes sumem. Som un grup que sap lluitar contra les adversitats i teníem clar que ha-

viem de guanyar tant sí com no per dedicar-l'hi a la Merche, que és una peça molt important per a nosaltres”, defensa la base Marina Laborda, màxima anotadora del Draft Gramenet (267 punts) i qui acumula més minuts a pista (702).

RESILIÈNCIA

“La lesió de la Merche ens ha fet convèncer que havíem de guanyar per ella, a qui li feia una il·lusió increïble participar en

“M'emociona recordar l'exercici de generositat de Merche Carrillo”, diu Víctor Calzado, el tècnic

el matx. A la pista no hem abaixat els braços i hem assolit l'objectiu pel qual lluitem des d'agost. Hem aprofitat la nostra tercera oportunitat”, comparteix Clara Hernández.

És el moment de viatjar simbòlicament al dilluns 6 de maig. El Draft Gramenet havia desapropiat dos cops la possibilitat de ser campió de la Super Copa i assegurar-se un bitllet per a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2. L'equip havia liderat la categoria gairebé tot el curs, però dues derrotes en les tres últimes jornades, en l'antepenúltima, contra el CEJ l'Hospitalet per 59-47 i perdent la diferència de punts particular, i la darrera cita, al Nou Congost contra el Manresa CBF (51-45), havien fet que la corona fos per a les hospitalenques.

Aquell dilluns després de la decepció a Manresa va ser molt dur i inspirador. “Totes estàvem molt tristes a l'entrenament físic i va haver-hi llàgrimes, però teníem clar que quan entréssim a pista no n'hi hauria cap més”, recorda Lara Sánchez. “Néstor Oliva, el nostre preparador físic, va fer una feina brutal amb elles i quan vaig arribar, me les vaig trobar amb un somriure”, reconeix Calzado, l'entrenador.

UNA XERRADA DECISIVA

La xerrada del preparador físic va emocionar l'equip. Les paraules d'Oliva els van arribar al cap i al cor. Els va explicar la corba del canvi d'Elisabeth Kübler-Ross, que es basa en les fases de xoc, negació, ira, negociació, depressió, acceptació i canvi. “Havíem d'acceptar la derrota com més aviat millor perquè només teníem dos entrenaments abans d'afrontar la Final a Quatre de la Super Copa”, exposa Sánchez.

“El bàsquet mai et dona tantes oportunitats i si en tenim una tercera per arribar a la fase d'ascens és per alguna cosa... Hem de ser-hi”, les va motivar Marc Roset, el director tècnic. “La màxima dificultat aquests dies ha sigut que les jugadores entenguessin que disputar la Final a Quatre no era un càstig, sinó un premi per haver fet bé les coses durant molt de temps, i la seva resposta ha estat extraordinària”, torna a intervenir Calzado.

Ara, a Granada, el Draft Gramenet somia a pujar a Lliga Femenina 2 i fer-ho amb l'essència de l'equip, que tan bé resumeix Carrillo: “La temporada passada el grup es va construir quasi des de zero, perquè només hi continuàvem Clara Hernández i jo. Som una pinya i el nostre punt fort és donar-nos suport les unes a les altres, vagi com vagi i vingui com vingui”. “Que qui és per a mi la Merche? Una referent en tots els sentits de la vida”, tanca, Gamarra, que vol dedicar-li l'ascens. Una conjura més en un Draft Gramenet que s'ha acostumat a créixer davant les adversitats.

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

Aquest nou videojoc d'acció per a totes les plataformes permet posar-se a la pell d'un fantasma que ha de lluitar pot posseir objectes, persones i criatures.

No t'ho perdís

Foto: X (@mesllibres)

En altres paraules

Un festival de paraules que es converteixen en literatura, música, art i espectacle. D'això tracta *En altres paraules*, una iniciativa que s'està tirant endavant al CaixaForum fins al 30 de maig i que proposa gaudir de la cultura amb vermuts poètics, tallers, conferències, concerts, esmorzars amb periodistes, activitats familiars i propostes diverses per a tots els públics. Les entrades per a cadascun dels actes costen entre sis i 15 euros i tot plegat té l'objectiu de fer reflexionar la ciutadania sobre el poder del diàleg i de la paraula, i donar visibilitat a les millors veus de la cultura i del panorama literari.

Famosos

La futbolista i capitana del FC Barcelona, Alexia Putellas (Mollet, 1994), ha creat una fundació pròpia que es diu Eleven i que vol ajudar les nenes vulnerables a través del futbol. Pròximament, obrirà la primera acadèmia a Mollet, on un equip d'educadores socials i d'entrenadores de futbol treballaran amb cent nenes d'entre 8 i 16 anys per ajudar-les a créixer socialment i emocionalment. Es tracta de la iniciativa més destacada que la molletana ha tirat endavant fora del camp, malgrat que a dins hi suma fites molt importants. Cal recordar que Putellas ha guanyat un Mundial amb la selecció espanyola i els grans premis futbolístics amb el Barça, i que, a més, ha rebut la Pilota d'Or a millor jugadora del món i dos Premis The Best FIFA. Per això, és àmpliament considerada la gran estrella contemporània del futbol femení i una de les millors de la història.

La fitxa

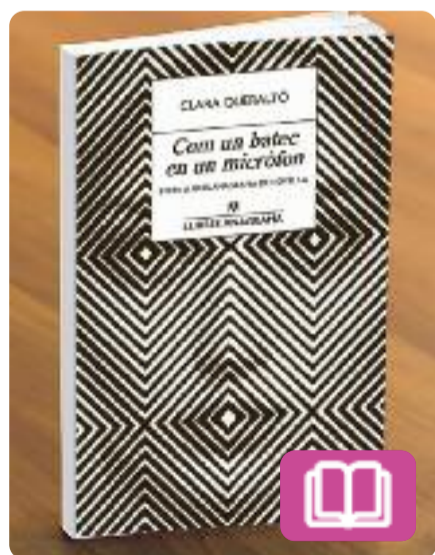
QUI ÉS? **ALEXIA PUTELLAS**

ÉS FAMOSA PER... **Ser la millor futbolista del món**
És considerada una estrella del futbol femení

QUÈ HA FET? **Crear una fundació per ajudar nenes vulnerables**
Es diu Eleven i treballarà per fer-les créixer socialment i emocionalment

A LES XARXES... **Felicitacions per la iniciativa**
Els usuaris aplaudeixen la proposta que tirarà endavant

Llibres

Com un batec en un micròfon
Clara Queraltó

Aquest llibre narra la història de la Gabriela, que ha decidit passar l'estiu a casa del seu avi, en un poble interior de l'Empordà. Sense voler-ho, s'enamora i viu un amor d'estiu que l'autora explica des de dues òptiques diferents: la de la Gabriela i la del noi, en Quim. És una oda als mecanismes de la seducció i l'atracció entre contraris.

Teatre

La Cenerentola
Gioachino Rossini

És una de les òperes més conegudes del món i aterra al Liceu fins al 1 de juny. Està basada en el tradicional conte de *La ventafocs*, que explica la història de la jove serventa, però sense els aspectes màgics i fabulosos de la versió original. A més, inclou alguns canvis en el paper de personatges com la fada o la madrastra, reconvertits en figures noves.

Música

Fronteras invisibles
La Barranca

La banda mallorquina més destacada d'ska i reggae presenta el seu primer disc de llarga durada, amb una dotzena de cançons amb les quals el grup busca transmetre bones vibracions. Hi predominen els ritmes jamaicans i les melodies de la música mestissa catalana, amb els instruments de vent i les veus com a principals protagonistes.

Pelis i sèries

El primat de Polònia
Michał Kondrat

La pel·lícula narra la història del cardenal Wyszyński, un líder espiritual polonès que s'enfronta a les autoritats comunistes per obtenir més drets per a l'Església i la nació, i estableix les bases per a l'ascens del Papa Joan Pau II i la caiguda del comunisme a Europa. És un film basat en fets reals que recorda aquesta figura tan destacada i, a la vegada, silenciada.

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Aquest és el millor esport per als nens

Foto: Freepik

📍 PEDIATRIA

Probablement, els pedagogs dirien que el millor esport és el que triïn els mateixos infants. És cert, perquè així estaran més motivats. Però hi ha més arguments a l'hora d'escollir un esport, i la majoria dels metges, així com la Fundació Espanyola del Cor, coincideixen a definir la natació com el més complet de tots i, per tant, el més recomanable en general.

La raó és que a l'hora de nedar hi intervenen molts grups musculars diferents. D'aquesta manera, la natació aporta, per si mateixa, la majoria dels beneficis de tots els altres esports. Incrementa la flexibilitat, afavoreix la coordinació i l'agilitat, millora la resposta cardiovascular davant l'esforç i, fins i tot, ajuda a l'estimulació de les persones amb problemes neurològics i paràlisi cerebral. Però no només això: la natació afavoreix la socialització, ensenya als infants nocions de salvament i fomenta el respecte i l'autoacceptació dins del grup.

Això sí, per aconseguir el màxim rendiment cal ser constant. La intensitat de les sessions ha d'anar augmentant de forma progressiva fins a arribar a una mitjana desitjable de tres sessions setmanals d'uns trenta minuts.

Les claus.....

COMPLET En la pràctica de la natació hi intervenen un gran nombre de grups musculars

SALUDABLE El medi aquàtic és perfecte per mantenir adequadament el sistema cardiovascular

MILLORES La natació augmenta la flexibilitat i afavoreix la coordinació, l'agilitat i la socialització

CONSTÀNCIA La intensitat de les sessions ha d'anar augmentant de forma progressiva

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al 33512

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

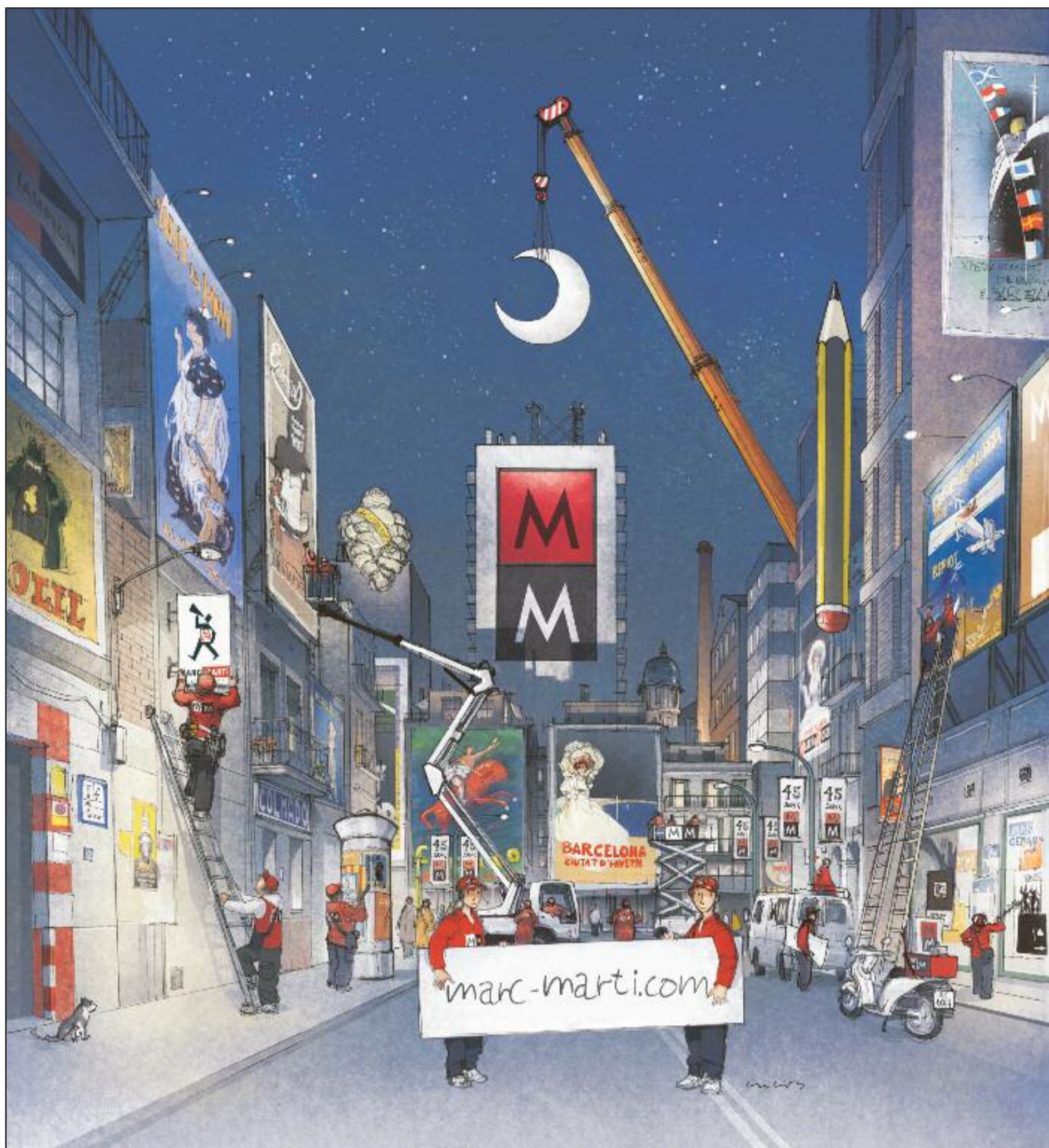
TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Menta (300 unitats)

33€ Set d'oures (15 persones)

20€ Tendaló a l'exterior (4 x 6 metres)

* Depèn del tipus de aportació. Els beneficis s'assignaran a la Fundació Espanyola del Cor, col·laboradora de Cruz Roja Espanyola, a través de la seva oficina de relacions amb les empreses i institucions. Els beneficis s'assignaran a la Fundació Espanyola del Cor, col·laboradora de Cruz Roja Espanyola.

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES